

FACULTATE CUM ESTE O FAMILIE

Mihail GUZUN

***doctor în filologie, conferențiar universitar,
decan interimar al Facultății Jurnalism și
Științe ale Comunicării
(1999-2002, 2010-2012)***

Eu cred, că fiecare dintr-acei, care atunci când pășesc apăsător într-o direcție anume simt aievea pământul sub picioare, care trudesco într-o echipă de oameni ce împărtășesc aceleași idei și sunt obsedați de aceleași năzuințe, dar nu zboară, nu planează cu capul în nori, ademiniți de proiecte efemere, ce te vrăjesc la început, dar, de fapt, până la urmă se constată că sunt trecătoare, rămâne marcat de această atmosferă colectivă benefică pentru toată viața. Tocmai e norocul pe care l-am avut și-l am eu acum, fiind membru al unei familii numeroase, care se numește Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării și care iată c-a depășit vârsta de 40 de ani. Destinul s-a rânduit ca să fiu și decanul acestei facultăți în anii 1999 – 2002, 2010 – 2012.

Când scrutăm cu privirea memoriei o anumită perioadă de timp, ne străduim să identificăm anumite evenimente semnificative, care marchează segmentele de viață trăite și eforturile depuse atunci. Pentru prima dată am fost numit decan la confluența a două milenii, – doi și trei. A doua oară iarăși am trecut printr-un șir de trăiri, care nu se uită. Anul 2010 a fost unul deosebit pentru Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării, activitatea căreia a fost marcată de trei aniversări semnificative: 30 de ani de la fondarea Facultății, 45 de ani de la inițierea în RM a învățământului jurnalistic și 50 de ani de la demararea învățământului biblioteconomic.

Și atunci când am fost decan, am făcut același lucru pe care l-am îndeplinit din momentul în care am devenit angajatul acestei facultăți, – „deprinderi” pe care le-am însușit în modesta mea practică de muncă jurnalistică. Și anume, să se înțeleagă:

- că a fi jurnalist este mai mult decât a îmbrățișa o profesie, dar este un mod de viață;
- că jurnalistică este o chemare a vocației, dar și multă transpirație și muncă;
- că te poți numi jurnalist atâta timp cât scrii și te publică cineva;
- că din momentul ce ai devenit jurnalist, ceea ce-i deosebit de important, înseamnă că ți-ai asumat o povară enormă, o responsabilitate la gradul superlativ, – să

poți influența comportamentul și destinul oamenilor, să fii părtaș, direct sau indirect, la tot ce se întâmplă în jurul tău. Și bine și rău.

La mulți ani, facultate! Că ai avut, ai și, cu siguranță, o să ai și de acum înainte copii minunați, studenți și studente, cetățeni care dispun de o singură armă să promoveze A D E V Ă R U L , – C U V Ă N T U L !